

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Acquisitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

poss' de his animas vestras. *Maximus de Charitate, Centura prima.*

Deleta Carthagine, magno videlicet terrore Rom. Reipublic. extincto, tanta de prosperis rebus mala secuta sunt, vt corrupta concordia, prius fœuis cruentisque seditionibus, deinde mox malarum connexione eurarum, bellis ciuilibus tantus sanguis effusus est, vt crudeliora patere curā ciuibus, quam ab hostibus. *August. lib. 1. de Civitate Dei.*

Torpor & ignavia dicunt, s'ectioni continuato studio semper insiliis, oculorum caliginem incurris. Si indefinenter lacrymas fundis, ipsos etiam oculos amittis. Si proelatis vigiliis psalmodum censum persoluis, infamiam capitis acquiris. Si quotidiano labore te conficis, ad opus spirituale quando confurgis? *Aug. in lib. de constitut' vniuersorum & curruum. 9.*

Nemo securus esse debet in hac vita, quæ tota tentatio nominatur, vt qui potuit fieri ex deteriore melior, non fiat ex meliore deterior. *August. confession. lib. 10.*

Nullus fructus otii, imo magis dispendium. Otiosus Esau amisit primatus benedictionem, quia maluit cibum accipere, quam quætere. *August. epist. ad Verceilenses.*

Nihil in sancto proposito deterius est otio, quod non solum modo non acquirit noua, sed etiam peracta consumit. Sanctæ vitæ ratio processu gaudet, & crescit, celsatione torpescit & deficit. Quotidianis ac recentibus virtutum incrementis instauranda mens est, & viuendi hoc iter non de transactis, sed de reliquo metiendum. *Hier. epist. ad Demetriadem.*

Facito aliquid operis, vt semper Diabolus inueniat te occupatum. *Hieron. ad Rusticum monachum, & habetur de consecr. dist. 5. Nunquam.*

Radix desperationis est ignavia: & non solum radix, sed nutrit eius & mater. Nam sicut vestimentum & tineam generat & nutrit, ita ignavia non solum gignit ex se desperationem, sed alit & fouet. *Ioanis. Chrysost. lib. de lapsu.*

Per torporem vires & ingenium defluunt. *Isidorus Saloquorum lib. 2.*

Fugienda est otiositas, mater nugarum, nouerca virtutum: Inter seculares nuge, nuge sunt. In ore sacerdotis blasphemæ sunt. *Bernhardus de consideratione lib. 2.*

Non dormientibus prouenit regnum cælorum, nec otio & desidia torpentibus beatitudo æternitatis reperitur. *Leo in sermone de Apparitione.*

Experimento probatum est, acedia impugnationem non declinando fugiendam, sed resistendo superandam. *Ioannes Casian. de institut. Monachorum lib. 10.*

Acedia est solitariis magis experta, & in crêmo commorantibus infestior hostis ac frequens. *Ibidem.*

Sicut in vnoquoque opere, mater inuenitur constantia, ita vniuersæ doctrinæ & disciplinæ nouerca est negligentia. *Boetius lib. de scholastica disciplina.*

Vult & non vult piger. Pigri vocabulo denotatur, qui vult regnare cum Deo, & non laborare pro Deo. Delectant præmia, cum pollicentur: deterrent certamina, cum iubentur. *Beda super Prover. lib. 2.*

PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Male mihi esse malo, quam molliter. Si mollis es, paulatim effeminatur animus, atque in similitudinem otii sui & pigritiæ, in qua iacet, soluitur, dormio minimum, & breuissimo somno vtor, satis est mihi vigilare desisse. Aliquando dormisse scio, aliquando suspicor. *Sen. 33. epist.*

Nullus mihi per otium dies exit. Partem noctium studiis vendico. Non vaco somno, sed succumbo, & oculos vigilia fatigatos cadentesque in opere, detineo. *Seneca ad Lucilium epist. 8.*

Gloriar' otio, iners ambitio est. Vitam in odium otium adducere solet. *Seneca ad Lucil. Epist. 69.*

Generosos animos labor nutrit. *Seneca ad Lucil. Epist. 30.*

Dormio minimum, & breuissimo somno vtor, Satis est mihi vigilare desisse, aliquando non dormiuisse scio, aliquando suspicor. *Seneca ad Lucil. epist. 33.*

Demetrius vitam securam, & sine vllis fortunæ incursionibus mare mortuum vocat. In otio inconcusso iacere non est tranquillitas, malita est. Atalus Stoicus dicere solebat: Malo vt me fortuna in castris, quam in deliciis habeat. *Seneca ad Lucilium epist. 68.*

Luxurioso, frugalitas pœna est: pigro supplicii loco labor est: delicatus miseria est: desidioso studere torqueri est. *Idem epist. 27.*

Non putant desidiosi fieri, qui quid facere non possunt. Ex infirmitate sua de virtute serunt sententiam. Eodem modo hæc, ad quæ omnes imbecilles sumus, dura atque intoleranda credimus, obliui quam multis tormentum sit vno carere aut prima luce excitari. Non ita difficilia sunt natura, sed nos fluidi & enervus sumus. *Ibidem.*

Diu delibera, cito facito. Nil curare, hoc est insanum esse. Nil posse, hoc mortuum viuere. *Idem in Proverb.*

Qui es tibi, nõ desidia sit. Eteum ab aliis luditur, tu sancti aliquid, honestique tractabis. *Seneca ibidem.*

Nil agere semper infelici est optimum. *Ibid.*

Pigritia est nutrit egestatis, *Ibidem libro de beneficiis.*

Nullum beneficium dandi beneficiis.

Peltis est mortalibus ignavia. Nullum ens naturale naturam animalibus.

Corrumpunt operantem pigritia. Impossibile est negligentem dem libro Oeconomicorum.

Etenim ignavia nemo imi parens liberis, vt æterni fieret honesti vitam suam agerent. *Sallustius in In.*

Summam lætitiæ atque lætitiæ diu *Sallustius in Carilimaria.*

Non votis neq; supplicis muliebribus au sed vigilando, agendo, bene consulendo o Vbi fœcordiæ atque ignavia te tradideris, ne rabis. *Sallustius ibidem.*

Pigritia, est animi inertia vel fatigatio, quæ tum consummare fastidit. *Cic. in Tuscul. qua.*

Vide, Desidia, Ignavia, Otium, Ois

Acquisitio

¶ DEFINITIO. ET ET

ACQUISITIO, emptio, res acquisita, educatione, vario labore, & iure quocumque vel *Mikneh*, a verbo *Kanah*, id est, naquisiuit generando, emendo, comparando, & alia ratione id fieri potest. Græc. *κίσις* & *κίσις* verbo *κίσις*. Hebræis etiam acquiritur *Rachish*, quod cum alio verbo conuenit, verbum significat acquisiuit, collegit facultatem tumultu: opes enim non sine dolore, & pluri congeruntur.

Acquisita res dicitur Hostiensis, vel empti cratio habita. *Iacob Spiegel. in Lex. Iurid.*

Acquisitum in proprie dicitur, cuius dicitur *Idem in voce Acquirere.*

Acquirere potest homo, donec viuit. l. 2. ff. separa. *Idem Spiegel.*

Acquiri dicitur ei, ad quem commodum in fin. ff. de iure dot. *Idem Spiegel. in Socie Acq.*

¶ SENTENTIÆ BIB

Colligat vnusquisque, quæ sufficiuntur. Non decipiat vnusquisque proximum si Statera iusta & æqua sint pondera, iustus tarius. *Ibid.*

Quando vendes quidpiam ciui tuo, aut estes fratrem tuum. *Ibid. 25.*

Non assumes & transferes terminos pro prios in possessione tua. *Deut. 19.*

Non habebis in sacculo, diuersa pondera erit in domo tua modius maior & minor. I & verum: & modius æqualis: & verus erit i pore super terram, quam Dominus Deus tuatur enim Dominus eum, qui facit hoc, i iustitiam. *Deut. 25.*

Maledictus, qui transfert terminos proximi. Mendaces filii hominum in stateris. *Ibid.*

Sic temitæ omnis auari animas possit uerb. 2.

Statera dolosa abominatio est apud De voluntas eius. *Prover. 11.*

Alii diuidunt propria, & ditiores fiunt. semper in egestate sunt. *Ibid.*

Substantia festinata minuetur: quæ aut manu multiplicabitur. *Prover. 13.*

Qui calumniatur pauperem, vt augeat ditiori, & egebit. *Prover. 22.*

Qui congregat thesauros lingua mendac impingetur ad laqueos mortis. *Ibid. 21.*

Qui festinat ditari, non erit innocens. *Pr*

Vit. qui festinat ditari, & aliis inuidet, i perueniet ei. *Ibidem.*

Peccatori autem dedit Deus afflictionem vt addat, & congreget, & tradat ei, qui placu

Quid necesse est homini maiora se quæ conducat sibi in vita sua? *Ibid. 7.*

Estimauerunt lulum esse vitam nostram te compositam ad lucrum, & oportere vni acquirere. *Sap. 15.*

Non sit porrecta manus tua ad accipiend lecta. *Eccles. 4.*

is congregat, & in bonis il- palus figitur: sic & inter itabitur peccatis. Eccle. 27. um, & agrum agro copula- habitatis vos soli in medio

iberis? Efa. 33. quo aggrauat contra se den-

domui suæ, vt sit in excelso ar de manu mali. Ibidem.

ns thesauros in terra. Mich. 6. lucretur vniuersum mundum: seipsum

leus modos acquirendi complectitur, bis acquir. lib. 2. Institut. iuris ciuil. tit. 9. iurisdictionem esse, aut iuris ciuilis. Iuris- iurisdictionem: nempe donationem, hostium iurisdictionem, id est, pretiosas gemmas, a- tus, alluiones, insulam in mari aut flu- alueum à flumine desertum habere, alie- peciem quæ in pristinam redire nequeat, materia speciem fecisse, duorum materias eris voluntate dominorum, aut fortuito ia aliena in solo suo ædificasse, alienam ar- consensisse in alieno fundo bona fide pos- inensisse.

ditionem dicit duplices, vel singularium re- itationem: singulares, vt capionem, ius accre- immisium. Per vniuersitatem, quando vna ed multa nobis sub vno acquiruntur, tales ones, hereditas, bonorum possessio, aroga- onorum additio.

agistri de acquisitione tradiderunt, compen- egoris in Synt agmate iuris vniuersi, par. 3.

blicas, sed & priuatos homines decet, dum ar, ea acquirere quæ illis aliquando vsui esse cessitas ingruerit, paratum quo refugiant ha- ioph. de rebus gestis. Grac. lib. 6. nra. Labor, Studium, Virtus.

Actor, Actio.

TIO ET ETYMOLOGIA.

de actibus, dicitur: Is est, qui aliquid agit: & ctus: vnde actionem Iuris consulti vocant ius, debetur in iudicio prosequendi. Propter quod esse actionum genera: in rem, quæ dicitur ven- am, quæ appellatur conditio. In rem actio est, am, quæ ab alio possidetur, petimus. In perso- am eo agimus, qui obligatus est nobis ad faci- andum.

udum, molimen, opus, Hebr. Halala, & num. Sed obseruandum est, quum in actionibus hu- runt inconsideratè admodum & deprauato amilla, radicem huius nominis esse halal ver- ar, insensibiliter loquutus est, insipienter cogitata tali, quid infantium more. Hinc halah, infans. a trilingue, Lugduneditum, Anno 1607. actor & author sic, quod actor est, qui recitat: oropus. Quare scriptores poematum & alio- ar, & ita auctores pacis, auctores belli. Quo- ar scribatur, vide infra in dictione Authoritas.

SENTENTIAE POETICÆ.

Iacob Bill. sacra Anthol. nostri Deus est & rector & author, to affectu quæ bona sunt gerimus, a specie carebant iustitia cordis, lannini mentem spiritus intus alit. nim sanctas facit, & de lumine lumen ar: nullus sit bonus absque bono.

PHILOSOPHICÆ SENTENTIAE.

in actione consistit. Cic. 1. Offic. nobis solum, sed fruenda etiam sapientia est. 1. de ate linguae vita sordes eluuntur. Cic. in Sal. his vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpe-

uitate atque constantia: resque spectari oportet, non verba. 5. Tu- sculan.

Virtus, integritas, probitas in homine: non lingua volubilitas, non ars, non scientia requiri solet. Prae Lanco.

Ea magna voluptas est, æqualem ac parem verbis vitam agere: atque ita viuere, vt omnis oratio moribus consonet. Cic. in Sal. Misera est senectus, quæ se oratione duntaxat defendit. Cato

Maior. Ita viuunt quidam, vt eorum vita refellatur oratio: atque ceteri existimantur dicere melius, quàm facere: quum sit melius facere, quàm dicere. 2. de Finibus.

Sunt, qui, quum populi non solum commoda, verum etiam fa- lutem oppugnent & impediunt, oratione assequi volunt, vt popula- res esse videantur. Vt C. Gracchus, quum largitiones maximas fe- cisset, & effudisset ærarium, verbis defendebat ærarium: 3. Tuscu- lan.

Epicurus tantummodo induit personam Philosophi, & sibi hoc ipse nomen inscripsit: quum non multum differret à iudicio fera- rum, præsertim quum omne malum dolore delinuat, bonum volu- ptae. 5. Tuscul.

Cum Philosophorum vita miserabiliter pugnat oratio. 2. Tusc. Plus in negotijs gerendis res, quàm verba profunt. 4. Acad.

Sunt facta verbis difficiliora. Cic. ad Qu. Fratru. Est alienum viro, quod alteri præceptum, id ipsum facere non posse. 3. Offic.

Quid verba audiam, cum facta videam? 3. Tusc. Qui suos casus aliter ferunt, atque vt alijs auctores ipsi fuerunt, non sunt vitiosiores, quàm se ferè plerique, qui auari auaros, gloriæ cupidos gloriosi reprehendunt. 3. Tusc.

Noli imitari malos medicos, qui in alienis morbis profitentur, se tenere medicinæ scientiam, ipsi se curare non possunt. Sed potius quæ alijs tute præcipere soles, ea tute tibi subijce, atque apud ani- mum propone. Seneca Sulpit. Cic. sam. 4.

Tu qualis es, talem te esse existimes: vt quantum à rerum turpitu- dine abes, tantum te à verborum libertate seungas. Deinde vt ea in alterum ne dicas, quæ cum tibi falso responsa sint, erubeas. Tro

M. Cato. Vita humana ex multis actionibus consistit: at felicitas actiones absoluit. Nam omnis actio virtute aut duce fortuna fit.

Virtus consideretur in ipso vsu, fortuna in successu. Hippoda.

Sunt autem actiones propriæ se extendere, ex quibus sola actio petitur: ex quo sunt genere virtuti consentaneæ actiones. Aristo- teles.

Bene enim & præclare facta omnia in ijs dicuntur, quæ vi sua, per & propter se expetuntur. Aristot.

In omnibus actio est optima eius, qui optimè ad id affectus est, quod & omnium, quæ sensui subiecta sunt, nobilissimum, quæ ca- dem sit necesse est & absolutissima & suauissima. Vt autem quæ actio plurimum habet iucunditatis, ita est perfectissima, at ea de- mum perfectissima est, quæ ab eo proficitur, qui bene affectus aptusque est ad eam rem gerendam, quæ omnium optima est ca- rum, quæ propozita sunt sensui. Arist. Eth. 1. 10. c. 4.

Certe mentis & animi actio sapientis longè excellere videtur, quæ & cognitione dirigitur, & præter se nullum finem sibi proponit, & propriam habet oblationem, quasi ipsa maxime augeatur.

Quocirca & quod satis est, & otium, & vacuitas delatationis, quantum natura humana patitur, ceteraque omnia, quæ beato vi- ro tribuuntur, hæc ipsa actione continentur. Actiones autem multa desiderant, eoque plura & maiora, quo maiores & clariiores. Idem 10. Ethic. c. 7.

Quoniam non quiduis aptam ad faciendum & patiendum natu- ram habet: sed ea omnia, quæ vel contraria sunt, vel habent in se contraria: tam id quod facit, quàm quod accipit, & quasi patitur, similis sint ei: quæ enim natura comparatum est, vt corpus à corpo- re, succus à succo, color à colore, & vno nomine id quod eiuſdem generis ab eo, quod est eiuſdem, quid ferat. Lib. 1. de Ortu, capit. 7. T. 50.

Agere patique & repugnantiam recipiunt, & magis ac minus. In Categorijs, cap. 9. de agere & pati.

Ea vicissim vitro citroque mouere mouerique possunt, quæ & facere possunt & pati. Lib. 1. de Ortu, c. 6. T. 45.

Quoniam quod patitur, & quod facit, eiuſdem similisque gene- ris, dissimilis verò speciei esse debent: hæc autem contraria sunt: perspicuum est, tam contraria, quàm ea, quæ ijs interiecta sunt, eam vim habere, vt eorum inter se quædam faciendi ferendique vicissi- tudo esse possit, præsertim quum in eis rerum ortus interitusque plane situs sit. Lib. 1. de Ortu & Interitu, c. 7. T. 51.

Quod simile est, nullaque ex parte diuersum: id consentaneum est nihil à simili accipere, & quasi pati. Libro 1. de Ortu, capit. 7. T. 48.

Quod patitur, id vel humidum est, vel durum, vel compositum ex his. Lib. 4. Meteorolog. cap. 5. T. 20.

Pati ne vno quidem modo dicitur: sed vnum genus est patien- di, cum aliquis interitus à contrario oritur: alterum, cum fa- lus potius & conseruatio eius, quod vim habet, vt sit, ab eo pro- curatus

PO

POLYANTIEA